EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 4 marca 1966 r. Nr 3 Poz. 11 – 15

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

Pismo okólne Ministerstwa:

11.

ZARZĄDZENIE NR 3
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 stycznia 1966 r.

w sprawie przydziałów mieszkań dla niektórych pracowników oraz zarządzania zakładowymi domami mieszkalnymi

(znak: AB/66)

Na podstawie § 11 ust. 4 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970 (Mon. Pol. nr 27, poz. 134) oraz w związku z uchwałą nr 127 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydia rad narodowych (Mon. Pol. nr 27, poz. 138) zwaną dalej uchwałą nr 127, po porozumieniu z Zarządami Głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Związku Zawodowego Chemików, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2.1. Mieszkania w zakładowych domach mieszkalnych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 127 powinny być przydzielane następującym pracownikom spośród pogotowia produkcyjnego i technicznego:

1) jeden majster lub brygadzista warsztatu remontowego, a w przypadku istnienia warsztatów specjalistycznych — po jednym majstrze lub brygadziście tych warsztatów,
2) do 7 robotników wykwalifikowanych w specjalnościach remontowych, odpowiadających potrzebom technicznym danego zakładu pracy, w tym elektromonter sieci oraz monter instalacji wodno-kanalizacyjnej,
3) jeden kierowca wozu pogotowia technicznego,
4) jeden kierowca wozu pogotowia sanitarnego, a w zakładach pracy z 3 zmianową produkcją, nie posiadających wozu pogotowia sanitarnego — jeden kierowca samochodu osobowego.

2. W przypadku przedsiębiorstwa wielozakładowego o zorganizowania zakładowych brygad pogotowia produkcyjnego i technicznego — uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują wyłącznie odpowiednim pracownikom poszczególnych zakładów produkcyjnych wchodzących w skład takiego przedsiębiorstwa.

§ 3. Mieszkania w zakładowych domach mieszkalnych, o których mowa w §4 ust. 1 pkt 5 uchwały nr 127, mogą być przydzielane osobom zajmującym następujące stanowiska służbowe:

1) w przedsiębiorstwach jednozakładowych:
   a) dyrektor przedsiębiorstwa,
   b) zastępca dyrektora do spraw technicznych,
   c) główny mechanik,
   d) główny energetyk,
   e) główny technolog, (w przedsiębiorstwach wielobranżowych — technolodzy każdej branży),
   f) kierownik produkcji, a w zakładach górniczych — również kierownik ruchu i kierownik kopalni,
   g) komendant ochrony przeciwpożarowej,
   h) dozorca budynku zakładowego,
   i) palacz kotłowni budynku zakładowego;
2) w przedsiębiorstwach wielozakładowych:
   a) kierownik zakładu,
   b) główny mechanik zakładu,
   c) główny energetyk zakładu,
   d) główny technolog zakładu,
   e) kierownik produkcji zakładu, a w zakładach górniczych — również kierownik ruchu i kierownik kopalni,
   f) komendant ochrony przeciwpożarowej zakładu,
   g) dozorca budynku zakładowego,
   h) palacz kotłowni budynku zakładowego.

§ 4. Mieszkania w zakładowych domach mieszkalnych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 127, mogą być przydzielane osobom zajmującym następujące stanowiska służbowe:

1) dozorca budynku zakładowego,
2) palacz kotłowni budynku zakładowego.

§ 5.1. Mieszkania znajdujące się w budynkach lub pomieszczeniach przeznaczonych na:

1) biura,
2) ambulatoria,
3) przedszkola, żłobki, szkoły przyzakładowe, wyodrębnione hotele robotnicze (internaty), resortowe ośrodki szkolenia,

4) hotele robotnicze,

5) inne lokale użytkowe — mogą być przydzielane jako mieszkania służbowe jedynie osobom wymienionym w ust. 2, które ze względu na pełnione funkcje powinny zajmować lokale w określonym budynku lub zespole budynków.

2. Uprawnienia do otrzymania mieszkania służbowego posiadają:

1) w szkołach, resortowych ośrodkach szkolenia i wyodrębnionych hotelach robotniczych (internatach) — dozorca, palacz, woźny oraz za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej, po uzyskaniu opinii właściwego zarządu związku zawodowego — dyrektor szkoły, kierownik szkolenia praktycznego, kierownik internatu,

2) w hotelach robotniczych o charakterze stałym — kierownik hotelu, dozorca, palacz, woźny,

3) w budynkach lub pomieszczeniach biurowych — dozorca, palacz,

4) w ambulatoriach, przedszkolach, żłobkach — kierownik (intendent), dozorca, palacz.

3. Mieszkania, o których mowa w ust. 1 przydzielane są przez kierownika zakładu pracy dysponującego danym budynkiem, po uzgodnieniu z radą zakładową.

4. Zmiana przeznaczenia lokalu użytkowego na lokal mieszkalny w budynkach, o których mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach na podstawie decyzji kierownika jednostki nadrzędnej, wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu związku zawodowego.

§ 6.1. Przydział mieszkań osobom wymienionym w §§ 2 i 3 może być dokonany tylko wtedy, gdy budynek, w którym mieszkania te mają się znajdować, jest położony w bezpośredniej bliskości zakładu pracy, to znaczy nie dalej niż 2 km.

Ograniczenie to nie dotyczy zakładów pracy, w których ze względów zdrowotnych (np. zapylenie) budynki zakładowe muszą być zlokalizowane w odległości większej niż 2 km od zakładu produkcyjnego.

2. Przepisy §§ 2 i 3 stosuje się wyłącznie do pracowników zakładów przemysłowych.

3. Dyrektorzy zjednoczeń przemysłowych w ciągu 30 dni od wejścia w życie zarządzenia ustalą na wniosek dyrektorów przedsiębiorstw, które spośród osób zajmujących stanowiska wymienione w §§ 2 i 3 są uprawnione, w specyficznych warunkach każdego zakładu pracy, do zajmowania mieszkań, o których mowa w niniejszym zarządzeniu.

§ 7. W stosunku do osób wymienionych w §§ 2, 3, 4 i 5 normy zaludnienia mieszkań nie mają zastosowania zgodnie z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Mon. Pol. nr 26, poz. 158). Jednakże niedopuszczalne jest przydzielenie tym osobom mieszkań, które powierzchnią swoją w rażący sposób odbiegać będą od ogólnie obowiązujących norm zaludnienia lokali mieszkalnych.

§ 8.1. Zarządzanie zakładowymi domami mieszkalnymi należy do obowiązków zakładów pracy, będących dysponentami mieszkań.

2. Przekazanie zakładowego domu mieszkalnego radzie narodowej w zarząd i użytkowanie może nastąpić w wyjątkowych przypadkach za zgodą Dyrektora Departamentu Administracyjno--Budżetowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Ograniczenie zawarte w ust. 2 nie dotyczy przypadków zlecania w drodze umowy jednostkom wyspecjalizowanym powierniczego prowadzenia administracji domów zakładowych zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 września 1965 r. w sprawie gospodarki zakładowymi domami mieszkalnymi prowadzonej w ramach działalności pozaoperacyjnej przedsiębiorstw oraz prowadzone przez inne jednostki państwowe (Mon. Pol. nr 53, poz. 275), gdyż nie pozbawia zakładów pracy prawa dysponowania lokalami.

§ 9.1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1966 r., z tym że nie ma zastosowania do przydziałów mieszkań dokonanych przed wejściem w życie zarządzenia.

2. Traci moc zarządzenie nr 76 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 lutego 1965 r. w sprawie zasad gospodarki lokalami mieszkalnymi (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 22).

MINISTER
M. Olewiński

12.

ZARZĄDZENIE NR 15

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 stycznia 1966 r.

w sprawie utworzenia Spawalniczego Ośrodka Budownictwa

(znak: BP/WT/205/65)

W celu polepszenia stanu spawalnictwa i skierowania go na drogę planowego rozwoju, zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektor Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" utworzy z dniem 1 lutego 1966 roku Spawalniczy Ośrodek Budownictwa, zwany dalej „Ośrodkiem", zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 2. Do głównych zadań Ośrodka należy:

1. W zakresie doskonalenia kadr:

a) ustalenie potrzeb resortu w zakresie spawalnictwa na wykwalifikowaną kadrę (z wykształceniem wyższym, średnim zawodowym oraz robotników wykwalifikowanych),

b) opracowywanie obsad wzorcowych zatrudnienia i stanowisk pracy pracowników w specjalności spawalnictwo, wymagających kadr wykwalifikowanych (pracowników umysłowych i fizycznych),

c) inicjowanie, programowanie i koordynowanie szkolenia kursowego i wewnątrzzakładowego w zakresie spawalnictwa oraz organizowanie i prowadzenie kursów doskonalenia zawodowego w tym zakresie; doskonalenie zawodowe kadry projektanckiej, specjalistyczne i podyplomowe inżynierów i pracowników naukowo-badawczych; w sprawach zakresu, rodzaju, formy i warunków doskonalenia zawodowego Ośrodek działa w porozumieniu z Instytutem Techniki Budowlanej.

2. W zakresie technologii spawalnictwa:

a) ocena przydatności krajowego i importowanego sprzętu spawalniczego dla potrzeb resortu, z wyjątkiem nowych typów sprzętu, które wymagają atestacji Instytutu Techniki Budowlanej,

b) studia nad optymalnymi charakterystykami sprzętu spawalni-

czego, z punktu widzenia potrzeb budownictwa i opracowywanie wniosków dla przemysłu, co do rodzaju i zapotrzebowania tego sprzętu,

c) ocena przydatności materiałów spawalniczych, stosowanych w budownictwie, na podstawie ekspertyz i badań właściwych placówek naukowo-badawczych,

d) określenie warunków wykonania oraz kryteriów i metod kontroli jakości złącz spawanych na podstawie opracowań placówek badawczych.

3. W zakresie postępu technicznego:

a) śledzenie postępów w spawalnictwie pod kątem zastosowania w budownictwie,

b) opracowywanie podstawowych kierunków podnoszenia jakości spawalnictwa w budownictwie, dla zapewnienia jego planowego rozwoju,

c) opiniowanie planów postępu technicznego zjednoczeń resortu w dziedzinie spawalnictwa oraz analizowanie sprawozdawczości z realizacji tych planów,

d) upowszechnianie wyników prac studialnych, badawczych i doświadczalnych oraz prowadzenie informacji bieżących dotyczących spawalnictwa w budownictwie.

§ 3. Ośrodek uprawniony jest do:

1) wydawania dopuszczeń dla przedsiębiorstw na wykonywanie robót spawalniczych poza zakresem uprawnień Urzędu Dozoru Technicznego (naczynia ciśnieniowe i dźwignice) oraz Ministerstwa Komunikacji (mosty) na zasadach i w trybie odrębnie określonych;

2) kontroli stanu technicznego, właściwego stosowania i wykorzystania sprzętu spawalniczego w przedsiębiorstwach resortu,

3) kontroli uprawnień spawaczy do wykonywania robót spawalniczych,

4) śledzenia przebiegu ekspertyz prowadzonych przez placówki naukowo-badawcze, dotyczących jakości wykonania konstrukcji spawanych i uczestniczenia w zebraniach komisji rzeczoznawców.

§ 4. Ośrodek korzysta z usług Instytutu Techniki Budowlanej, w szczególności, przy opracowywaniu następujących zagadnień:

1) oceny przydatności stosowania w budownictwie nowych rodzajów i typów sprzętu spawalniczego,

2) oceny przydatności nowych materiałów spawalniczych, wprowadzanych do stosowania w budownictwie oraz materiałów spawalniczych wprowadzanych do nowych typów konstrukcji metalowych,

3) określania warunków wykonania złącz spawanych w nowych typach konstrukcji metalowych oraz określania kryteriów i metod kontroli ich jakości,

4) oceny nowych metod kontroli jakości złącz spawanych,

5) organizacji kształcenia personelu technicznego.

§ 5. 1. Na okres organizacji Ośrodka i wdrażania jego prac, tj. na lata 1966—1967 Departament Planowania Budownictwa przydzieli w ramach poziomu kosztów dla Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal” dodatkowe środki na prowadzenie Ośrodka, na podstawie preliminarzy rocznych, uzgodnionych z Departamentem Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego oraz z Departamentem Planowania Budownictwa.

2. Finansowanie działalności Ośrodka w latach następnych zostanie określone odrębnie.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1966 r.

MINISTER
M. Olewiński

13.

ZARZĄDZENIE NR 19

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 stycznia 1966 r.

w sprawie terminów awansowania (przeszeregowania) pracowników umysłowych

(znak: ZP/3/66)

Na podstawie uchwały nr 270 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie wykorzystywania rezerw funduszu płac i planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach na rozrachunku gospodarczym (Mon. Pol. nr 62, poz. 266) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików, zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy umysłowi zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w których obchodzony jest „Dzień Budowlanych”, mogą być awansowani (przeszeregowani):

— w miesiącu styczniu, ze zmianą wynagrodzenia od 1 stycznia lub

— w miesiącu maju, w związku z „Dniem Budowlanych” ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 czerwca.

§ 2. Pracownicy umysłowi zatrudnieni w przedsiębiorstwach przemysłu szklarskiego i ceramicznego, w których obchodzony jest „Dzień Chemika”, mogą być awansowani (przeszeregowani):

— w miesiącu styczniu, ze zmianą wynagrodzenia od 1 stycznia, lub

— w miesiącu czerwcu, w związku z „Dniem Chemika”, ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 lipca.

§ 3. Pracownicy umysłowi zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, nie wymienionych w §§ 1 i 2, mogą być awansowani (przeszeregowani):

— w miesiącu styczniu, ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 stycznia, lub

— w miesiącu lipcu, ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 sierpnia.

§ 4. Przepisy §§ 1, 2 i 3 stosuje się również:

— do pracowników umysłowych zjednoczeń resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

— w przypadkach awansowania pracowników w związku z przeszeregowaniem przedsiębiorstwa (jednostki organizacyjnej) do wyższej tabeli płac.

§ 5.1. Terminy określone w §§ 1—3 nie dotyczą przypadku powołania pracownika na wyższe stanowisko.

2. Pracownik może awansować na tym samym stanowisku pracy:

— w przedsiębiorstwie — nie częściej niż raz w roku kalendarzowym,

— w zjednoczeniu — nie częściej niż co dwa lata.

§ 6.1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1966 r.

2. Tracą moc:

— zarządzenie nr 60 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 lutego 1962 r. w sprawie środków

zabezpieczających poprawę dyscypliny w zakresie gospodarki funduszem płac i czasem pracy w 1962 r.,

— zarządzenie nr 295 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 czerwca 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie środków zabezpieczających poprawę dyscypliny w zakresie gospodarki funduszem płac i czasem pracy w 1962 r.

MINISTER
M. Olewiński

14.

ZARZĄDZENIE NR 21

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 stycznia 1966 r.

w sprawie organizacji branżowych ośrodków normowania pracy oraz zasad wynagradznia pracowników zatrudnionych w tych ośrodkach

(znak: ZP/3/66)

Na podstawie uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy (Mon. Pol. nr 54, poz. 235) oraz w związku z zarządzeniem nr 14 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 26 czerwca 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników ośrodków normowania pracy — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików, zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Zasady działania branżowych ośrodków normowania pracy — zwanych dalej ośrodkami — określają przepisy powołanej we wstępie uchwały nr 213 Rady Ministrów.

2. Dyrektorzy zjednoczeń uprawnieni są do tworzenia branżowych ośrodków normowania pracy, po porozumieniu się z Dyrektorem Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac oraz po zapewnieniu, w porozumieniu z właściwymi departamentami, etatów i środków finansowych.

3. Likwidacja branżowego ośrodka normowania pracy wymaga uzgodnienia z Dyrektorem Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac.

4. Szczegółową organizację i zakres działania ośrodków ustalają dyrektorzy zjednoczeń na podstawie ramowych wytycznych, stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia.

5. Kwartalny plan pracy ośrodka, opracowany na podstawie rocznego planu pracy ośrodka, uzgodnionego z Resortowym Ośrodkiem Normownia Pracy — zatwierdza dyrektor zjednoczenia.

§ 2.1. Pracowników zatrudnionych w ośrodkach należy wynagradzać miesięcznie, zgodnie z tabelą płac stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia. Zakwalifikowania ośrodka do kategorii A dokonuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Zaszeregowania na stanowiska ustalone w załączniku nr 2, dokonuje się zgodnie z przepisami taryfikatora kwalifikacyjnego, stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 3.1. Dla pracowników branżowych ośrodków normowania pracy tworzy się roczny fundusz nagród w wysokości do 20% funduszu płac zasadniczych pracowników ośrodka.

2. Roczny planowany fundusz nagród ustalony dla poszczególnego ośrodka nie może przekroczyć 75% planowanego procentu funduszu premiowego dla pracowników zjednoczenia, przy którym działa ośrodek.

Wysokość planowanego funduszu nagród dla poszczególnych ośrodków określa Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Szczegółowe zasady nagradzania pracowników ośrodka ustalą dyrektorzy zjednoczeń w porozumieniu z organizacją związkową, na podstawie ramowych zasad określonych w załączniku nr 4 do zarządzenia.

4. Poza nagrodami, o których mowa w ust. 1, pracownikom ośrodków nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów.

5. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy nagród jubileuszowych przysługujących na podstawie odrębnych przepisów, nagród państwowych oraz nagród za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 4. W sprawach nieunormowanych zarządzeniem, do pracowników ośrodków stosuje się przepisy dotyczące pracowników zjednoczenia, przy którym działa ośrodek.

§ 5. Dyrektorzy zjednoczeń w terminie do dnia 1 czerwca 1966 r. dostosują strukturę organizacyjną ośrodka do niniejszego zarządzenia.

§ 6.1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1966 r.

2. Traci moc zarządzenie nr 306 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 czerwca 1962 r. w sprawie tworzenia branżowych ośrodków normowania pracy (Dz. Urz. MBiPMB nr 11, poz. 46).

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 stycznia 1966 r.

Ramowe wytyczne
w sprawie organizacji i zakresu działania branżowych ośrodków normowania pracy

I. Do podstawowych zadań ośrodków należy:

1) opracowywanie projektów normatywów czasu, norm pracy jednolitych i branżowych oraz norm obsady stanowisk roboczych,
2) stawianie wniosków co do ustalania warunków wykonania robót oraz organizacji robót,
3) upowszechnianie w zakładach pracy normatywów czasu i norm pracy, opracowanych przez ośrodek lub inne jednostki,
4) badanie doskonalenia i upowszechniania nowoczesnych metod organizacji i obsady stanowisk roboczych,
5) doskonalenie metod normowania pracy, a w szczególności metod (techniki) pomiarów czasu roboczego,
6) inicjowanie organizowania kursów szkolenia i podwyższania kwalifikacji pracowników organizacji i normowania pracy przedsiębiorstw i pracowników ośrodków,
7) w okresie przygotowywania przedsiębiorstw i zakładów do przejścia na technicznie uzasadnione normy pracy:
— współpraca z komisjami powołanymi do analizy organizacji i norm pracy w przedsiębiorstwach, zakładach i zjednoczeniu w ocenie gotowości zakładu (przedsiębiorstwa) do wprowadzenia tych norm,

8) badanie wykorzystania przez robotników czasu roboczego z uwzględnieniem określania przyczyn powstania strat czasu i stawianie wniosków dotyczących poprawy czasu wykonania.

II. W celu realizacji podstawowych zadań, wymienionych w części I, ośrodki powinny wykonywać następujące prace pomocnicze:

1) opracowywać roczne i kwartalne plany i harmonogramy prac w ramach ogólnego wieloletniego planu prac, ustalonego przez Ministerstwo,
2) projektować wzory poprawnej, nowoczesnej organizacji pracy, obsady stanowisk roboczych, metod pracy, które są niezbędne do prowadzenia badań i pomiarów czasu roboczego w celu opracowania technicznie uzasadnionych norm pracy,
3) wyszukiwać, gromadzić i wykorzystywać wszelkie materiały fachowe do unowocześnienia norm pracy,
4) prowadzić dokumentację i bibliografię materiałów z zakresu organizacji i normowania pracy i dziedzin z tym związanych,
5) dokonywać tłumaczeń opracowań z języków obcych w zakresie swej pracy.

III. Wewnętrzna organizacja ośrodków:

1) na czele ośrodka stoi kierownik, który może posiadać zastępcę; kierownikowi podlegają kierownicy zespołów lub sekcji zajmujących się:
— problemami opracowań normatywów czasu i norm pracy dla różnych rodzajów robót (operacji),
— pracami związanymi z przejściem zakładów na normy techniczne uzasadnione,
— badaniami efektywności produkcyjnej i ekonomicznej stosowania norm pracy,
— planowaniem, szkoleniem i wydawnictwami;
2) na czele zespołu bądź sekcji stoi kierownik; podlegają mu pracownicy-specjaliści określonych zagadnień, w ilości zależnej od ilości i zakresu prac zespołu;
3) stanowisko zastępcy kierownika ośrodka może występować tylko w ośrodkach zatrudniających ponad 20 pracowników;
4) stanowisko kierownika zespołu może występować tylko w komórkach liczących 6 i więcej pracowników;
5) stanowisko kierownika sekcji może występować tylko w komórkach adminstracyjno-usługowych, liczących 4 i więcej pracowników.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 stycznia 1966 r.

Tabela stanowisk i wynagrodzenia zasadniczego pracowników branżowych ośrodków normowania pracy

1.

Lp.	Stanowisko	Zasadnicze miesięczne wynagrodzenie w zł — Branżowy ośrodek normowania pracy kategoria A	kategoria B
1	2	3	4
1.	Kierownik ośrodka	3 400—4.300	3.200—4.000
2.	Zastępca kierownika ośrodka	3.200—4.000	3.000—3 700
3.	Kierownik zespołu	3.000—3.700	2.800—3.500
4.	Kierownik sekcji	2.700—3.500	—
5.	Starszy instruktor	2.700—3.300	2.700—3.300
6.	Instuktor	2.500—3.000	2.500—3.000
7.	Chronometrażysta	1.800—2.200	1.800—2.200
8.	Bibliotekarz	1.300—1.600	1.300—1.600
9.	Kreślarz Referent administracyjny	1.000—1.200	1.000—1.200
10.	Maszynistka	800— 950	800— 950

2. Do kategorii A według tabeli podanej w ust. 1, zalicza się ośrodki niżej wymienionych zjednoczeń:

1) Zjednoczenia Budowy Zakładów Chemicznych,
2) Zjednoczenia Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż",
3) Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal",
4) Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych,
5) Zjednoczenia Przemysłu Ceramiki Budowlanej,
6) Zjednoczenia Przemysłu Szklarskiego,
7) Zjednoczenia Przemysłu Ceramicznego,
8) Zjednoczenia Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych,
9) Zjednoczenia Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa,
10) Zjednoczenia Przemysłu Betonów.

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 stycznia 1966 r.

Taryfikator kwalifikacyjny pracowników branżowych ośrodków normowania pracy

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje i staż pracy
1	2	3
1.	Kierownik ośrodka branżowego, zastępca kierownika ośrodka branżowego	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 8 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych związanych z normowaniem pracy, w tym przynajmniej 5 lat na stanowisku kierowniczym. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 10 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych związanych z normowaniem pracy, w tym przynajmniej 6 lat na stanowisku kierowniczym
2.	Kierownik zespołu	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 5 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 3 lata w normowaniu pracy. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 8 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 5 lat w normowaniu pracy.

1	2	3
3.	Kierownik sekcji	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne. 5 lat praktyki zawodowej, w tym przynajmniej 2 lata na stanowisku kierowniczym. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne. 8 lat praktyki zawodowej, w tym przynajmniej 3 lata na stanowisku kierowniczym.
4.	Starszy instruktor	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 5 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 2 lata w normowaniu pracy. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 8 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 3 lata w normowaniu pracy.
5.	Instruktor	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 4 lata praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 2 lata w normowaniu pracy. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 7 lat praktyki w zawodach technicznych lub ekonomicznych, w tym przynajmniej 2 lata w normowaniu pracy.
6.	Chronometrażysta	1. Wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 2 lata praktyki w danej specjalności zawodowej. 2. Średnie wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, 4 lata praktyki w danej specjalności zawodowej.
7.	Bibliotekarz Kreślarz	Średnie wykształcenie zawodowe, 2 lata praktyki w danej specjalności zawodowej
8.	Referent administracyjny	Wykształcenie średnie, 2 lata praktyki w administracji.
9.	Maszynistka	Umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę.

Załacznik nr 4 do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 stycznia 1966 r.

Ramowe zasady nagradzania pracowników branżowych ośrodków normowania pracy

§ 1. Wysokość kwartalnego funduszu nagród dla pracowników ośrodka ustala dyrektor zjednoczenia, przy którym działa ośrodek, w granicach rocznego funduszu nagród określanego corocznie przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2.1. Planowany fundusz nagród pracowników ośrodka może być uruchomiony do wypłaty w przypadku wykonania w terminie i jakościowo dobrze zadań ustalonych w kwartalnym planie pracy ośrodka oraz innych dodatkowych zadań lub warunków wyznaczonych przez dyrektora zjednoczenia.

2. W przypadku nieterminowego wykonania zadań lub niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 lub niewykonania ich jakościowo dobrze, fundusz nagród ulega w całości lub w części przepadkowi.

§ 3. Pracownik ośrodka może otrzymać nagrodę kwartalną w wysokości do 30% kwartalnego wynagrodzenia zasadniczego.

§ 4.1. Wysokość indywidualnych nagród w granicach uruchomionego do wypłaty funduszu nagród ustala:
— dyrektor zjednoczenia dla kierownika ośrodka i jego zastępcy,
— kierownik ośrodka, w porozumieniu z radą zakładową, dla pozostałych pracowników ośrodka.

2. Wysokość indywidualnych nagród należy ustalać w zależności od wykonania przez poszczególne zespoły i poszczególnych pracowników zadań i warunków wynikających z przepisu § 2 ust. 1.

3. Pracownik ośrodka powinien być pozbawiony w całości lub w części nagrody za dany okres w przypadku nieterminowego wykonania powierzonych mu prac, lub niewykonania ich jakościowo dobrze. O przyczynach zmniejszenia lub pozbawienia nagrody należy pracownika powiadomić.

4. W przypadkach pozbawienia pracownika w całości lub w części nagrody — nie wypłacone kwoty mogą być przeznaczone na podwyższenie nagród dla innych pracowników ośrodka, w granicach uruchomionego funduszu nagród i limitu określonego w § 3.

§ 5. Nagrody wypłacane są w okresach kwartalnych w ciągu miesiąca następującego po kwartale.

§ 6. Szczegółowy regulamin nagradzania pracowników ośrodka zatwierdza dyrektor zjednoczenia, przy którym działa ośrodek, w porozumieniu z właściwą radą zakładową (miejscową).

15.

PISMO OKÓLNE NR 4 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 stycznia 1966 r.

w sprawie zmian do Polskich Norm dotyczących projektowania oraz stosowania stali zbrojeniowej ST50B.

(znak: TE3-0/0525/66)

I. W związku z wprowadzeniem zmian oraz ustanowieniem nowych norm w zakresie projektowania, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym podaje do wiadomości, co następuje:

1. Do normy PN-56/B-03260 — „Konstrukcje żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie", zostały wprowadzone zmiany — ogłoszone w Biuletynie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego nr 10 z 1965 r., poz. 123, które obowiązują w projektowaniu od dnia 1 listopada 1965 r.

2. Polski Komitet Normalizacyjny ustanowił w zakresie projektowania — jako obowiązujące od dnia 1 stycznia 1966 r. — następujące normy:

— PN-64/B-02009 — „Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenia stałe i zmienne".

— PN-64/B-02010 — „Obciążenia w obliczeniach statycznych Obciążenia śniegiem".

— PN-64/B-02011 — „Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenia wiatrem".

— PN-64/B-02012 — „Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenia suwnicami".

— PN-64/B-03004 — „Kominy murowane i żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie".

— PN-64/B-03220 — „Konstrukcje aluminiowe. Obliczenia statyczne i projektowanie".

— PN-64/B-03252 — „Monolityczne konstrukcje ścienne. Obliczenia statyczne i projektowanie".

— PN-64/B-03404 — „Współczynnik przenikania ciepła K dla przegród budowlanych".

— PN-64/B-03430 — „Wentylacja. Wentylacja naturalna w budownictwie mieszkaniowym i ogólnym. Wymagania techniczne".

3. Normy podane w ust. 1 i 2 nie obowiązują w stosunku do:

3.1. projektów, dla których projekt wstępny został zatwierdzony przed dniem 1 stycznia 1966 r. Dla projektów tych mogą być stosowane normy obowiązujące do czasu wprowadzenia zmian i ustanowienia nowych norm, o których mowa w ust. 1 i 2;

3.2. opracowań adaptacyjnych, aktualnie obowiązujących, typowych projektów elementów i budynków oraz projektów z obowiązujących zestawów wojewódzkich i resortowych.

II. W związku z otrzymywanymi przydziałami stali zbrojeniowej ST50B — Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyjaśnia, że przedsiębiorstwa budowlano-montażowe mogą dokonywać zamiany zaprojektowanej stali zbrojeniowej na stal ST50B — na podstawie „Wytycznych Stosowania Stali Zbrojeniowej w Konstrukcjach Żelbetowych" wydanych przez Instytut Techniki Budowlanej w 1964 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
M. Węglarz

WARUNKI PRENUMERATY

Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na rok 1966.

Prenumerata roczna zł 42.— zamówienia na prenumeratę należy zgłaszać w **Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch", Warszawa, ul. Wronia 23,** wpłacając na jej konto w PKO Warszawa nr 1-6-100020. Wpłata gwarantuje otrzymanie wszystkich numerów, które ukażą się w roku 1966. Na blankiecie należy zaznaczyć tytuł wydawnictwa i ilość zamawianych egzemplarzy. Dziennik Urzędowy MBiPMB za lata ubiegłe (roczniki niekompletne) jest do nabycia w księgarni „Dom Książki", Warszawa, ul. Marchlewskiego 72, w godz. od 11—19, tel. 31-69-81. Powyższa księgarnia realizuje również zamówienia pisemne.

Wpłaty na prenumeratę przyjmują również wszystkie Oddziały i Delegatury „Ruch" na terenie całego kraju.

Redakcja

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, DEPARTAMENT ORGANIZACJI,

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 wew. 585

Administracja i Wydawca:

OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE,

Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75, centr. 26-00-31 w. 163.

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Zakł. nr 1. 12 000. Zam. 257/66. M-79.

Cena zł 2,—